Nr. 27 Dąbrowa-Górnicza, dn. 5 lipca 1936 roku Rok III

DODATEK PARAFJALNY

do tygodnika „Niedziela"

PARAFJI MATKI BOSKIEJ ANIELSKIEJ

w Dąbrowie-Górniczej.

Bądź Apostołem prasy katolickiej!

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej!

Porządek nabożeństw

w kościele parafjalnym M. B. Anielskiej.

Niedziela, dnia 5 lipca r. 1936.

Godz. 6.30 — Jutrznia.
7 — Prymarja — X. Proboszcz, nauka katechizmowa „Pozdrowienie Anielskie" X. Zawadzki
9.30 — Msza św. X. Zawadzki.
— nauka — X. Proboszcz.
11.00 — Suma za parafjan
— X. Zawadzki, nauka katechizm. „Pozdrowienie Anielskie" — X. Proboszcz.
Nieszpory o godz. 16.

W czwartek „Godzina święta" o godz. 18,30, w sobotę pacierze wieczorne, Litanja do M. Boskiej, błog. i spowiedź.

Dyżurnym w tym tygodniu X. Zawadzki.

Msze św.

5-VII, niedziela
7 — † Jana i Magdaleny Sciubidłów,
9.30
11 suma za parafjan.

6-VII, poniedziałek
6 — do N. Serca Jezusow. cz.
7— † Bohdana Peroń do N. Serca Jezusowego, zam. matka, cz.

7-VII, wtorek
6— † Franciszka Radziocha, zam. Magdalena Radzioch, cz.
7 — † nab. żał.—Romualda Kickiego, śp.

8-VII, środa
6— † Janiny Błaszczyk, Pelagji z Kajzerków Grycz, zam. rodzice, cz.
7— † Jana Suwały, śp.

9-VII, czwartek
6—nab. żał. † Stanisława Jamroza, śp.
7 — † Józefa Wtorka, zam. rodzice, cz.

10-VII, piątek
6 — † Karoliny Pietrucha, zam. Jan Pietrucha, cz.
7 — † Jana Giermali, zam. syn Stanisław, cz.

11-VII, sobota
6 — nab. żał. † Pelagji Kulińskiej, zam. rodzice.
7 — † Jana Gołąba, śp.

Ogłoszenia.

Dziś po nieszporach odbędzie się w kaplicy zebranie żywego i wieczystego różańca bractw z nauką i zmianą tajemnic. Po nabożeństwie błogosławieństwo N. Sakramentu.

O godz. 15 i pół zebranie Stow. św. Zyty.

We wtorek o godz. 16 w sali A. K. zebranie Zarządu Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia św. Wincentego á Paulo. Przyszła niedziela jest adoracyjna.

Podziękowanie.

W.Pani Dyr. Starkiewiczowej za ofiarowaną piękną komżę do kościoła naszego składa Bóg zapłać

Proboszcz.

Komunikat Kat. Stow. Kobiet.

W poniedziałek dnia 4 czerwca o godz. 19.30 odbędzie się zebranie Kierownictwa Kat. Stow. Kobiet.

Kierownictwo,

Komunikat K. S. M. Ż.

W niedzielę dn. 5.VII. b. r. o godz. 17.30 odbędzie się zebranie plenarne, o liczne i punktualne przybycie prosi Kierownictwo K.S.M.Ż.

Zmiana na stanowisku organisty.

Organista tutejszej parafji p. Feliks Kostulski i organista parafji i Bazyliki Najśw. Serca Jezusowego w Warszawie p. Franciszek Latało po wzajemnem porozumieniu się tudzież za zgodą swoich proboszczów i z zezwolenia Częstochowskiej Kurji Diecezjalnej zamieniają się na swe stanowiska i przechodzą jeden na miejsce drugiego — p. Kostulski pragnąc swe dzieci dokształcać w specjalnych naukowych zakładach warszawskich, a p. Latało w dążeniu zbliżenia się do swych miejsc rodzinnych niedaleko Dąbrowy Górniczej położonych.

Zmiana ta nastąpi w pierwszych dniach sierpnia 1936 r.

Do Kalwarji Zebrzydowskiej.

P. A. K. organizuje do Kalwarji Zebrzydowskiej przez Kraków wycieczkę religijną na dzień 15 i 16 sierpnia. Zapisy odbywają się w Sekretarjacie A. K. Ceny biletów zależne są od większej ilości osób.

Kościół katolicki w Polsce.

(Dokończenie).

Nic innego, tylko głęboka wiara naszego narodu wskrzesiła Polskę.

Wiara św. wskrzesiła Polskę za przyczyną Matki Najświętsz. Wskrzesiła ją raz przez sławną na cały świat Obronę Częstochowy, i wskrzesiła ją powtórnie w roku 1920 przez Cud nad Wisłą.

W pierwszym i drugim wypadku, Matka Najświętsza ratowała Polskę, ukazując się żołnierzowi polskiemu i ratowała odpędzając wroga siłą swojej świetlanej postaci.

Dlatego też naród nasz, narodem Marji się nazywa.

Ona, Królowa Polski, Matka Chrystusowa, pilną roztacza opiekę nad Kościołem katolickim w Polsce.

Marya, Królowa Polski strzeże narodu swego, a kult i cześć całego narodu polskiego dla Niej przyczynia się w dużej mierze do szerzenia Królestwa Chrystusowego, do szerzenia katolickiego Kościoła w Polsce.

Wszelkie zakusy ze strony masonerji, komunizmu i żydostwa polskiego na świętość i powagę katolickiego Kościoła — odeprze silne ramię polskiego narodu, zjednoczonego w tym świętym Kościele katolickim.

Tak jak kiedyś rycerz polski szedł na wroga chrześcijaństwa z pieśnią „Bogarodzica" na ustach, a z różańcem w ręce — tak dziś, wszyscy katolicy zjednoczeni w Różańcu św. będą zgodnie i wytrwale bronić Kościoła katolickiego przed napaściami żydostwa i „jaczejek" komunistycznych.

My Bracia i Siostry w Chrystusie mamy wiele do zrobienia.

Owi dawni rycerze polscy, dziś rycerze Marji, ratowali Kościół katolicki z różańcem w ręce, i nam ten sposób modlitwy obronnej w spuściźnie przekazali.

My wszyscy, zjednoczeni, w Bractwach i Kółkach katolickich, ratować musimy nasz Kościół katolicki.

Ratować go będziemy przez żywą i gorącą wiarę, przez modlitwę pobożną, przez publiczne dokumentowanie swej wierności Bogu i Jego przykazaniom, przez bojkot żydów, żydowskich sklepów, przedsiębiorstw i warsztatów.

Dopomoże nam do tego Królowa nasza, Królowa Korony Polskiej.

Czytajcie i prenumerujcie Organ Diecezjalny „NIEDZIELĘ" z „Dodatkiem Parafjalnym"

Slubowania Jasnogórskie.

Wstęp.

Nie! Naród, w którym tak czczą Marję, nie zginie! Naród, w którym cała młodzież uniwersytecka, a więc młodzież, która w przyszłości zajmie najbardziej wpływowe i odpowiedzialne stanowiska i posady, oddaje się publicznie pod opiekę Matce Bożej, Ją za Patronkę swoją i za wzór życia obiera i ślubowaniem wierność Jej utwierdza, naród ten może ufnie spoglądać w swą przyszłość!

Takie myśli nasuwają się każdemu, kto wspomni dzień 24 maja 1936. Napełnia on słusznie dumą i otuchą pierś każdego Polaka-katolika, jest też widocznym dowodem szczególniejszej opieki Matki Najświętszej nad polskim narodem. Toż właśnie w Polsce odbyła się uroczystość, która w żadnem innem państwie, w dzisiejszych czasach, byłaby nie do urzeczywistnienia.

W sąsiedniej Rosji rozsiadło się walczące, ohydne bezbożnictwo, dyszące nienawiścią do wszelkich objawów czci Bożej i zamieniające je na muzea, kina, składy handlowe, kasarnie, — wyszydzające odwieczne wierzenia religijne. W Niemczech narodowy socjalizm przywraca i szerzy kult pogrzebanych przez wieki kultury chrześcijańskiej bożków pogańskich, Wotana i innych. W Hiszpanji — doniedawna jednej z najwierniejszych cór Kościoła — dziś płoną prastare świątynie wznoszone przez wieki, często istne arcydzieła budownictwa i kryjące skarby sztuki. W Meksyku niedawno jeszcze lała się krew męczenników za wiarę, dziś wykonywanie praktyk religijnych jest prawie niemożliwe, oficjalnie zatruwa się dusze młodzieży w bezbożniczych szkołach. W każdym kraju wzmaga się odwieczna walka szatana z Chrystusem, a i w naszej Ojczyźnie coraz bezczelniej i ruchliwiej szerzy się bezbożnictwo i żydowski komunizm.

A jednak właśnie u nas w Polsce młodzież ze wszystkich wyższych uczelni kraju gromadzi się tłumnie w największem sanktuarjum Polski, w Częstochowie, i uroczyście ślubuje swe poddaństwo Matce Najświętszej i wierność katolickiej religji. Jest to radosne i ważne wydarzenie i warto poświęcić mu obecny numer „Dodatku Parafjalnego".

Jak doszło do tej wielkiej uroczystości?

Historja ślubowania.

Od dłuższego już czasu radosnem zjawiskiem w polskiem życiu był głęboki i żywy ruch religijny wśród młodzieży wyższych uczelni. Promieniował z Sodalicyj Marjańskich w Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Wilnie. Zaznaczył się wybitnie w Warszawie, gdzie niezapomniany apostoł młodzieży, ks. Szwejnic, rektor akademickiego kościoła św. Anny, umiał płomiennemi kazaniami zdobyć serca i umysły swych młodych słuchaczy. Pod jego opieką i kierownictwem zaczęli się skupiać w katolickich organizacjach, które z roku na rok rosły liczbowo i ujawniały coraz większą działalność.

W r. 1932 powstała myśl wśród akademików w Warszawie, by odbyć wspólną pielgrzymkę do Częstochowy, pod hasłem: akademik polski do swej Polskiej Królowej! Były z początku pewne obawy, czy ta pielgrzymka się uda, zebrało się jednak nadspodziewanie przeszło siedmiuset uczestników. Było to już wielkie wydarzenie. Dotąd widywano w Częstochowie, jak i w innych miejscach odpustowych przeważnie lud wiejski i robotników, rzadkie i nieliczne były pielgrzymki starszej inteligencji i to przeważnie żeńskiej, osobnych pielgrzymek uczącej się młodzieży nie było.

W r. 1934 urządzono pierwszą pielgrzymkę ogólnoakademicką, wzięła w niej udział młodzież ze wszystkich uczelni wyższych, wtedy to postanowiono obrać w uroczystem ślubowaniu Najświętszą Marję Pannę za Patronkę i Opiekunkę wszystkich wyższych uczelni w Polsce i całej młodzieży akademickiej. Pielgrzymka ogólnoakademicka w r. 1935 była jeszcze liczniejsza, przekonała ona inicjatorów ślubowania o tem, że myśl ich znalazła wśród młodzieży żywy oddźwięk i została przyjęta z ogromną sympatją. Od tego czasu zaczęły się przygotowania do tej uroczystości.

Wśród młodzieży akademickiej znalazło się bardzo wielu ochotnych i gorliwych, którzy podjęli się szerzenia i propagowania wśród swoich kolegów pięknej idei ślubowania. Urządzano osobne kursy prelegentów, duszpasterze akademiccy tłumaczyli i rozwijali ideę ślubowania w kazaniach i rekolekcjach. Sama młodzież szerzyła ją również w prywatnych rozmowach; zyskiwano w ten sposób coraz nowych zwolenników, a równocześnie obmyślano wspólnie program i formułę ślubowania. Dnia 3 maja komitet pielgrzymkowy wydał piękną odezwę do społeczeństwa polskiego w tych słowach:

„Polacy! W czasie przełomu dziejowego, w chaosie zmian i przewrotów, Polska Młodzież Akademicka stanie dnia 24 maja 1936 roku w zwartych i zorganizowanych szeregach na Jasnej Górze, aby tam wobec Boga i Najśw. Marji Panny ślubować wytrwanie w religji katolickiej i obrać na wieczne czasy Matkę Bożą, Królowę Korony Polskiej za Patronkę Polskiej Młodzieży Akademickiej.

Dziś, w dobie upadku moralnego jednostek, rodzin, narodów, dziś, gdy szatan poprzez bezbożników, wolnomyślicieli, komunizm, bolszewizm, neopogaństwo pragnie panować nad światem, gdy zorganizowana akcja masońska coraz silniej uderza w Ojczyznę naszą, młodzież polska idzie do stóp Matki Bożej, by z Jej pomocą zjednoczyć Naród i zwyciężyć zło. (c. d. n.).

Zapowiedzi przedślubne.

Zygmunt Gudowski kaw. z Adelą Mertówną p. oboje z Dąbrowy Górn., Miecz. Golment kaw. z Janiną Mazurkiewicz p. oboje z Dąbrowy Górn., Stanisław Sokała kaw. z Walerją Żak p. oboje z Dąbrowy Górn., Edmund Pilarz kaw. z Dąbrowy Górn. z Marją Sobczak p. z Panek pow. Częstochowskiego, Stanisław Wrześkiewicz kaw. z Honoratą Węgrzynowicz p. oboje z Dąbrowy Górn., Kazimierz Milner kaw. z Dąbrowy Górn. z Stanisławą Dziadczyk p. z Gołonoga, Stanisław Szczepanik kaw. z Warszawy z Marją Frątczakówną p. z Dąbrowy Górn., Zygmunt Błaszczeć kaw. z Heleną Rak p. oboje z Dąbrowy Górn., Miron Szymczyk kaw. z Rokitna z Janiną Sołtysik p. z Gołonoga, Józef Bednarek kaw. z Pińska z Leonardą z Krauzów I v. Jaskólska, wdowa z Dąbrowy Górn. obecnie z Pińska, Lucjan Pasternak kaw. z Dąbrowy Górn. z Bronisławą Kwintówną p. ze Strzemieszyc Wielkich, Marjan Niechciał kaw. z Marją Lato p. oboje z Dąbrowy Górn., Wład. Pietrzyk kaw. z Dąbrowy Górn. z Mięczysławą Wasiówną p. z Będzina.

Śluby

Jan Puchalski z Magdaleną Jurkiewiczówną, Stanisław Peroń z Wandą Kasprzyk, Kazimierz Małecki z Janiną Mysłek, Roman Skórka z Irena Pietrasik.

Zmarli

Leon Wtorek, Tomasz Przybylak.

Rocznice zgonów

Janina Stępień zm. dn. 13.VII.1935 r., Antoni Kępa zm. dn. 14.VII.1935 r., Helena Twardowska zm. 14.VII.1935 r., Wiktorja Piwowarczykowa zm. dn. 14.VII.1935 r.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożemi.

Barbara Marja Kurczab, Janusz Tadeusz Merta, Henryka Olga Merta, Andrzej Stanisław Kuś, Tadeusz Piotr Zembal, Helena Bronisława Kurek, Krystyna Michalina Migurska, Jerzy Józef Migurski, Janina Władysława Robakowska, Barbara Stanisława Kubis, Wacław Wojciech Madej, Aleksandra Irena Pasek, Stefan Paweł Zygmunt, Jan Józef Madejski.

Redaktor i Wydawca: **Ks. Stefan Niedźwiedzki.** Druk. „SZTUKA", Dąbrowa Górnicza 3-go Maja 9